

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmae Virtvtvm, Ac Vitiorvm , Tomus ...

Guilelmus <Peraldu>

Lvgdvni, 1585

De superbia ornatus, & his quibus vti possumus contra eam. Cap. X.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46161](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46161)

rum valent exempla sanctorum. Si pedes collisi sunt per iram vel odium ad proximum, tunc butyro diuinæ misericordiæ sunt vngendi & considerationis misericordiæ quæ nobis Deus exhibuit, & est exhibiturus si misericordiam proximo impendamus. Iob, 29. Lauabam pedes meos butyro, & petra fundebat mihi riuos olei. Hæc petra Christus est, qui riuos misericordiæ multiplicis nobis fundit. Si luto voluptatis inquinati sunt pedes, lauandi sunt aqua lachrymarum vel tribulationis pœnitentiæ. Ioan. 13. Vos debetis alter alterius pedes lauare. Si pedes aspersi fuerint puluere inanis gloriæ, excutiendi sunt. Matt. 10. Excute puluerem de pedibus. Legitur etiam de Iacob Genes. 29. quòd collegit pedes suos super lectulum.

De superbi. ornatus, & his quibus vti possumus contra eam. CAP. X.

Uim ornatus possit esse diuersarum rerum decor, vt hominum vel locorum, & multorum aliorum: Primò ponemus, ea quibus possumus vti cõtra superbiam ornatus humani, & virorum, & mulierum. Contra hanc superbiam primò possumus vti verbis sanctorum & sapientum. De quibus pauca ponere sufficiat. Eccle. 11. In vestitu ne gloriaris vnquam, nec in die honoris tui extollaris. Et 1. Tim. 2. Volo mulieres orare in habitu ornato, cū verecundia, & sobrietate ornantes se, non in tortis crinibus, aut auro aut margaritis, vel veste pretiosa, sed quod decet mulieres promittentes pietatē per opera bona. Habitu ornatum, in quo vult Apostolus mulieres orare, vocat gl. religionē earum ornantem eas. Vult etiā eas ornatas esse aliis virtutibus, cum verecundia vultus, vt non sint attritæ frõtis vt meretrices. Vult eas esse sobriæ mentis. Vult etiā eas esse ornatas non in crinibus tortis, id est crispis, &c. Vel non ornantes se auro, &c. s. vt semper hæc crinibus inorqueantur. Item 1. Pet. 3. Mulieres subditæ sint vitis suis. Et subditur: Quarum tamen non sit exterius capillatura, aut circumdatio auri, aut indumentū vestimentorum cultus: sed qui absconditus est, homo cordis in corruptibilitate modesti & quieti spiritus. Super quē locū talis glo. habetur, sicut Cyprianus ait: Serico & purpura induta Christū induere non possunt. Auro & margaritis & monilibus adornare, ornamenta cordis & pectoris crediderunt. Quod de illis indubitanter verum est, quæ ad capiendas, animas ornant se. Et subditur in glo. q. si Petrus etiā mulieres admonet coërcendas, & ad ecclesiasticam disciplinam religiosa obseruatione moderandas, quæ excusare possunt cultus suos per maritos: quanto magis id obseruare fas est virginē, cui nulla ornatus sui cõpetat venia? Item 1. ad

Timot.

Timot. 6. Habentes alimenta & quibus tegamur, his contenti
simus. Contenti debemus esse tegumento, non querere orna-
mentum. Item Apoc. 18. Vix vix ciuitas illa magna, quae amictus
erat purpura, & bysso, & cocco, & deaurata erat auro, & lapide
pretioso, & margaritis: quoniam vna hora destituta sunt omnia
diuitiae. Item Augustinus: Tibi vestis purpurea circumdatur non
ad pulchritudinem, sed propter necessarium tegumentum, cum
dum exquisitis vestieris, alteram tarpitudinē assumas. Ideo dicitur,
Vestis purpurea, &c. quia sordes potest homo in vestimen-
tis vitare. Vnde dicitur de Aug. Vestimenta eius & calceamenta
nec nitida nimium, nec abiecta plurimum. Hiero. Ornata
sordes pari modo fugienda sunt: quia alterum delicias, alterum
gloriam redolet. Sen. Non splendeat tota, nec sordet quidem.
Hier. Nec affectatae sordes, nec exquisitae deliciae laudem parant.
Si tamen vestem sordidam pro Christi amore quandoque oporteat
ferre, non est curandum, cum propheta viderit Iesum laudem
dotem magnum indutum sordidis vestimentis. Et cum domus
in mundiciam corporalem non reputet immundiciam, Mat.
15, Non quod intrat in os co inquinat hominem. Et iterum: Non
lotis manibus manducare, non co inquinat hominem. Et in
ritate immunditia corporis vera immundicia esse non videtur
consputum quasi mandam iudicatur, dum est in ore: quam
est extra, immundum iudicatur. Sen. Argumentum bonae
lunatis grabatus & pannus, vbi apparuerit aliquem non necessitate
hoc pati, sed velle. Idem: Nemo nascitur diues: qui si
exit in lucem, visus est lacte: & panno esse contentus.

De exemplis quae dissuadent ornatum superbum, & humilem suadent.

CAPITULUM II.

Secundo possumus vti contra superbiam ornatus exemplo
Multa autem sunt quae exemplo suo dissuadent nobis super-
bum ornatum, & suadent humilem habitum. Primo suadet nobis
hoc ipse Deus. Et hoc dupliciter. ¶ Primo in plasmatione
hominis. Voluit enim Deus pretiosum spiritum vili sacco carnis
abscondere. Nec est verisimile quod voluerit corpus quod vile est
pretiosum tegumentum habere, quod pretioso spiritui vile tegu-
mentum voluit dare. ¶ Secundo in hoc quod parentibus nostris
peccatum tunicas pelliceas fecit, ut legitur Gen. 3. Ad idem etiam
monemur diuersis exemplis hominum. De quibus licet sint multa
ta, pauca ponere sufficiat. vnde Aug. de ipso dicit, Faceor, de
pretiosa veste erubescor. E ther 14. Domine, tu scis quod ab omni
signum superbiae & gloriae, quod est super caput meum in die